

**Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen
Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark
Brandenburg**

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1863

IX. Gernand, Bischof von Brandenburg, confirmirt dem Dechanten des Nicolai-Stiftes in Magdeburg den Besitz des Patronats in Waltersdorf, am 1. März 1224.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55861](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55861)

fuffragari debeant, necesse est, ut, si quid boni quodocunque inchoauerimus, summo studio caueamus, Ne malorum in posterum ingenio retractetur. Notum itaque esse uolumus tam futuri, quam presentis temporis fidelibus, quod nos pro remedio peccatorum nostrorum aduocaciam nostram in duabus villis Cerniz et Dodewitz vsibus Canonicorum Ecclesie beati Nicolai in Magdeburgh attinentibus, quam legitime possedimus, In manus domini nostri archiepiscopi alberti, de quibus eandem tenuimus, ad vtilitatem et commodum eiusdem Ecclesie resignauimus, Nichil nobis racione aduocacie in eisdem villis iuris et domini referuantes, sed solam super hoc diuinam retribucionem fiducialiter exspectantes. Vt autem hoc factum nostrum ratum teneatur et inconuulsum, presentem paginam, que huius certum maneat indicium, inde conscribi iussimus et sigillo nostro communiri. Testes, qui presentes adherant, statuentes apponi, Quorum nomina hec sunt: wernerus, vicedominus Magdeburgensis, Otto, Ecclesie beati Nicolai Canonicus, Gerbertus, Ecclesie beati sebastiani Canonicus Magdeburgensis, Ludolfus, pincerna de gudenburch, Johannes, dapifer de Jericho, Sifridus de liezeke Et alii quam plures; acta sunt hec anno dominice Incarnacionis M^o CC^o XVII° Indictione quinta.

Aus einem auf Pergamentblättern, dem größeren Theile nach im 15. Säculum niedergeschriebenen Copiarium (No. 58) des Stifts Nicolai in Magdeburg f. 17.

IX. Gernand, Bischof von Brandenburg, confirmirt dem Dechanten des Nicolai-Stiftes in Magdeburg den Besitz des Patronats in Waltersdorf, am 1. März 1224.

In nomine sancte et indiuidue trinitatis. Gernandus, dei gracia Brandenburgensis Episcopus. Et si, quantum in nobis est, Ecclesiarum omnium bono statui teneamur intendere, quorundam tamen profectui tenemur specialiter imminere; vnde cum causas non incognitas habeamus tam preteritas, quam presentes, ex quibus Ecclesie beati Nycolai Magdeburgensis intime karitatis existimus et gracie debitores, ipsius non inmerito promocioni tenemur intendere et quibuslibet eius periculis, vbi possumus, obuiare. Cum ergo reuerendus nobis in christo pater et dominus noster, albertus, magdeburgensis archiepiscopus, olim, cum teneremus Magdeburgh ecclesie decanatum, ecclesiam parrochiam de walterstorp et eius filiam in carbeliz, brandenburgensis dyocesis, per commutationem ecclesie parrochialis sancti Nicolai in domesleue, que ad supradictam Ecclesiam beati Nicolai pertinuisse dinoscitur, quemadmodum in ipsius priuilegiis est expressum, de nostro et maioris prepositi et aliorum Canonicorum magdeburgensis ecclesie consensu tradiderit et donauerit cum omni plenitudine iuris sui, Nos donationem ipsam auctoritate ordinaria confirmamus Ratum habentes nichilominus, quod decanus Ecclesie beati Nicolai, qui pro tempore fuerit, nomine et iure capituli sui, cui ius patronatus collatum est, habeat ius presentandi personam in illius ecclesie ministerium deputandam, que subscriptis redditibus sit contenda (sic!), tota videlicet decimali in pokeriz et in walterstorp vno manso et oblationibus fidelium vniuersis. De reliquis autem reddituum prouentibus liberum sit capitulo memorato disponere, quod secundum deum et honestatem ecclesie sue viderit disponendum. Vt ergo hec, que supra scripta sunt, rata semper et inconuulsa

permaneant, antedictam Ecclesiam beati Nycolai Magdeburch presenti priuilegio sigilli nostri munimine roborato super hoc communimus statuentes et sub anathematis interminatione districtius inhibentes, ne quisquam contra ea, que premissa sunt, aliqua temeritate venire presumat aut modis quibuslibet obuiare. Acta sunt hec Magdeburch, anno gracie M^o CC^o XX° III° Kal. Marcii, pontificatus nostri anno secundo.

Aus dem Copialbuch des Stifts Nicolai (s. Bemerkung unter der Urkunde vom Jahre 1217 No. 58) f. 26 u. 27 im Magd. Prov. Archiv.

X. Gernand, Bischof von Brandenburg, bekundet, daß Arnold von Rothenvörde sein Eigenthum in Rothenvörde dem Kloster unserer lieben Frauen in Magdeburg verkauft habe, i. J. 1226.

Gernandus, miseratione diuina Brandenburgensis Episcopus, vniuersis fidelibus presentem paginam inspecturis. Cum nostris temporibus in emptionibus maxime et venditionibus habundans cautela merito requiratur, tum propter presentis etatis maliciam, que semper ad malum pronior est, quam ad bonum, tum eciam propter conditionem humane fragilitatis, cuius memorie ordo rerum legitime gestarum elabitur, ne temeritas vel obliuio obnubilet veritatem, expedit et oportet, ut geste rei series litteris autenticis committatur et ad excludendum totius ambiguitatis dubium confirmetur ab eis, penes quos est auctoritas confirmandi. Notum proinde sit Christi fidelibus vniuersis tam presentibus, quam futuris, quod Arnoldus, miles de Rodenuorde, ministerialis domini Heinrici Comitis Alcharie, in nostra et dominorum nostrorum maioris ecclesie in Magdeburg canonicorum presencia constitutus, cum ad ipsius confessionem audiendam essemus specialiter conuocati omnibus nobis audientibus est confessus, quod de assensu et voluntate domini sui Comitis supradicti omnem proprietatem suam in villa Rodenuorde Honorabili viro domino Wichmanno, ecclesie beate Marie in Magdeburg Preposito et conuentui eius legitime vendiderit et titulo venditionis per manus Nobilis viri Bederici, comitis Norturingie, in forma iudicii tradiderit, approbantibus uenditionem et traditionem ipsam iudicialibus scabinis et super ea dictantibus sententiam legum terre. Preterea predictus miles nobis presentibus recognouit, quod dicte venditioni et tradicioni sui heredis accessit beneplacitum et voluntas, qui, quoniam infra annos erat et ob hoc assensus ipsius minus sufficiens uidebatur, sepedictus miles tam de ratihabicione sui heredis in posterum, quam de cauenda euictione eorundem bonorum dicto preposito et ecclesie ad habundantem cautelam se prestitisse fatebatur fideiussoriam cautionem fide iuentibus seu promittentibus honestis viris, quorum hec sunt nomina: Arnoldus de Rodenuorde, ffridericus de Hekelinghe, Henricus leo, Ludolphus de Gloten, Theodericus scathe, Elembertus de Hekelynghe. Nos igitur horum, que coram nobis modo celebri et legitimo sunt tractata, cognitionem refundere in posteros cupientes tenore presentium, nos talem audiuisse confessionem sepedicti militis protestamur, venditionem et traditionem ipsam auctoritate domini nostri Alberti, Magd. Archiepiscopi, cuius vice fungimur, confirmantes et presentem paginam, ut sic memoriale et testimonium geste rei sigilli nostri munimine fecimus consignari. Huius rei testes sunt ffridericus,